

Sotva otočí hlavu: »Proč mám pohlížeti dovnitř? Vždyť přece vím, že zde leží obraz té — Polyxeny. — Teď je mrtev a má pokoj«; — pohlíží na sebe a dívá se brokátovému oděvu, jenž zahaluje její bílý šat.

Pak si vzpomíná: Ano, ano, vždyť jsme si přece hráli na »krále a královnu!« — — Je třeba, abych to rychle svlékla, dříve než přestane bubnování a přijde bolest.«

Pak stojí u zdi kláštera Sacré Coeur a zatáhne za zvonec:
»Tam uvnitř, přeji si, aby visel můj obraz.«

V pokoji pana císařského tělesného lékaře Tadeáše Flugbeila stojí sluha Ladislav Podroužek, utírá si rukou vlhké oči a nemůže se uklidnit.

»Ne, jak jeho exelence, milostpán, sám si všecko tak pěkně uklidil! —«

»Psino, nebohá,« obrací se soucitně k chvějícímu se Brokovi, jenž s ním vešel a křůče slídí po zemi po nějaké stopě, »ztratil jsi se také svému pánovi! No, jen nech bejt, dyť my už si na sebe zvyknem.«

Honící pes pozvedá čumák, pohlíží ztrnule svýma pološlepýma očima k posteli a vyje.

Ladislav sleduje jeho pohled a zpozoruje kalendář.

»Dobře, že to vidím. Milostpán by se pěkně zlobil, kdyby věděl, že na to zapomněl —« a trhá, trhá — až se objeví číslice »1. červen« — prošlé dny — a s nimi datum

noci Valpurgíny.

OBSAH:

	Str.
Kapitola I. Herec Zrcadlo	7
Kapitola II. »Nový Svět«	20
Kapitola III. Daliborka	33
Kapitola IV. V zrcadle	55
Kapitola V. Aweysha	71
Kapitola VI. Jan Žižka z Trocnova	84
Kapitola VII. Rozloučení	103
Kapitola VIII. Cesta do Písku	119
Kapitola IX. Buben Luciferův	134